

[Justitsministeren.]

til at sige, at jeg ikke regner med i den kommende samling at kunne fremsætte forslag til ændring af afsnittet om erstatning og ansvarsforsikring. Det er beklageligt, men de internordiske forhandlinger om dette problem kan ikke ventes afsluttet så tidligt, at forslag kan fremsættes i denne samling.

Jeg håber, at vi i det høje ting og i det kommende udvalg kan være enige om, at tiden ikke er inde til en generel revision af færdselsloven af 1955. Denne lov har ikke endnu virket så længe, at man kan bedømme den på et retfærdigt grundlag, og det omfattende administrative apparat, loven forudsatte, er jo ikke endnu fuldtud gennemført; jeg tænker specielt på afmærkningen af veje. Derfor tror jeg, vi nødvendigvis må se tiden an, men på de områder, hvor hurtige foranstaltninger lader sig gennemføre med virkning, er jeg selvsagt særdeles villig til forhandling.

A. C. Normann: Jeg takker den højtærede justitsminister for hans bemærkninger og hans indstilling overfor det foreliggende forslag til folketingsbeslutning i sin helhed, og jeg er endvidere glad for justitsministerens afsluttende bemærkninger om, at ministeren ikke finder det rimeligt at gå ind i en almindelig overvejelse af en ændring af færdselsloven allerede på nuværende tidspunkt.

Jeg er imidlertid lidt ked af at få den oplysning, at man, hvis man alligevel senere på vinteren skal til at overveje den ændring af færdselsloven, som man kunne vente af hensyn til de motorsagkyndige, da ikke også er færdig til at diskutere spørgsmålet om selvrisiko i forbindelse med ansvarsforsikring. Da sagen blev behandlet for et års tid siden, var vi nogle medlemmer her i salen, som stillede forslag om selvrisiko, jeg tror til følgende beløb: 50 kr. for knallerter, 100 kr. for motorcykler, 200 kr. for lette biler og 300 kr. for de tungere, og vi lagde dengang ret stærkt vægt på at få denne selvrisiko indført. Dengang fik vi den opfattelse, at man ikke behøvede at vente ret længe på de internordiske forhandlinger; jeg vil gerne sige til ministeren, at efter min opfattelse burde man ikke afvente resultatet af disse forhandlinger, inden man går til bestemmelser om en selvrisiko her i landet.

Under hensyn til deres karakter ville det ikke kunne få nogen generende virkning for de andre nordiske lande, selvom vi havde isolerede bestemmelser i denne ene henseende i vor færdselslov; dette er imidlertid en sag, som ikke er til afgørelse her i dag.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger til, hvad den højtærede justitsminister har sagt om de enkelte punkter i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Den højtærede minister begyndte med vedrørende punkt 1 at spørge om, hvor jeg har den opfattelse fra, at den patrouille-tjeneste og kontrol-tjeneste, der gennemføres på politiets, først og fremmest færdsels-politiets, foranledning, har et ringere omfang her i landet end i andre lande.

Jeg må åbent erkende, at denne opfattelse har jeg fået på nøjagtig samme måde, som den højtærede justitsminister har fået sin, nemlig ved personlig erfaring i en lang række lande, hvor man kan opleve at blive stoppet af politiets repræsentanter flere gange på een dag, således i Frankrig, i Amerika, ofte også i Sverige, medens jeg for min part ikke har oplevet her i landet at blive stoppet og udspurgt og få køretøjet kontrolleret, siden den nugældende færdselslov trådte i kraft.

Jeg fik forleden dag et brev fra en vognmand, der kører med en lastbil. Han skrev, at han nu i 18 år havde kørt med sin lastbil uden nogensinde at blive standset af politiet, og at det praktisk talt ville sige, at han i 18 år havde kunnet køre med en defekt vogn uden at blive opdaget. Nu tror jeg ikke, at mange har oplevet at kunne køre i 18 år uden på en eller anden måde at være kommet i forbindelse med politiets kontrol-tjeneste, men jeg tror, at de fleste kørende vil holde med mig i, at kontrol-tjenesten har et så ringe omfang, at de færreste i den daglige trafik frygter at blive antastet og kontrolleret af færdselsbetjente.

Jeg er altså glad for at kunne konstatere, at ministeren har fået sin opfattelse på samme måde, som jeg har fået min, selvom den ikke går i samme retning. Jeg havde dog håbet, at den højtærede minister her kunne have givet lidt mere nøjagtige oplysninger om omfanget af vor patrouillerings-tjeneste — vi kender jo nogenlunde de konkrete tal, og jeg synes, de tyder på, at det er meget be-